

Sprawozdanie końcowe w sprawie COMP/M.5335 – Lufthansa/SN Airholding

(Zgodnie z art. 15 i 16 decyzji Komisji 2001/462/WE, EWWiS z dnia 23 maja 2001 r. w sprawie zakresu uprawnień funkcjonariuszy ds. przesłuchań w niektórych postępowaniach z zakresu konkurencji (Dz.U. L 162 z 19.6.2001, s. 21))

(2009/C 295/09)

Projekt decyzji stwarza podstawy do następujących uwag:

Wprowadzenie

Dnia 26 listopada 2008 r., zgodnie z art. 3 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004⁽¹⁾ (rozporządzenia w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw), Komisja otrzymała zgłoszenie planowanej koncentracji, w wyniku której przedsiębiorstwo Deutsche Lufthansa AG („Lufthansa”) przejmuje wyłączną kontrolę nad przedsiębiorstwem SN Airholding SA/NV („SN”) w drodze zakupu akcji/udziałów. SN Airholding SA/NV jest spółką dominującą SN Brussels Airlines.

Etap II postępowania

W dniu 26 stycznia 2009 r. Komisja wszczęła postępowanie w związku z poważnymi wątpliwościami co do zgodności zgłoszonej koncentracji ze wspólnym rynkiem⁽²⁾. Następnie w dniu 24 marca 2009 r. Komisja skierowała do Lufthansy pisemne zgłoszenie zastrzeżeń, natomiast w dniu 25 marca 2009 r. udzieliła jej dostępu do akt sprawy. W zgłoszeniu zastrzeżeń Komisja uznała, że koncentracja budzi wątpliwości związane z konkurencją na następujących pięciu trasach: Bruksela–Frankfurt, Bruksela–Monachium, Bruksela–Berlin, Bruksela–Hamburg oraz Bruksela–Zurych.

Lufthansa udzieliła odpowiedzi na przedmiotowe zastrzeżenia i w dniu 15 kwietnia 2009 r. wystąpiła z wnioskiem o złożenie ustnych wyjaśnień. Strona zgłaszająca była oficjalnie reprezentowana w trakcie składania ustnych wyjaśnień, co nie miało miejsca w przypadku SN. Jednakże w czasie składania wyjaśnień wśród członków delegacji Lufthansy znajdowali się także niektórzy pracownicy SN.

Następnie ujawniono, że SN nie zostało bezpośrednio poinformowane przez Komisję o jej zastrzeżeniach, lecz poprzez prawnych przedstawicieli strony zgłaszającej, reprezentujących także SN. Ci ostatni przedstawili SN pisemne zgłoszenie zastrzeżeń w wersji nieopatrzonej klauzulą poufności. Przedsiębiorstwo SN nie zostało również oficjalnie poinformowane o terminie, w którym mogłoby dostarczyć swoje uwagi lub przedstawić wniosek o ustne złożenie wyjaśnień. Pomimo tego, że SN jednak dostarczyło informacje wykorzystane w pisemnej odpowiedzi Lufthansy oraz było reprezentowane w czasie ustnego składania wyjaśnień, obowiązek poinformowania i zaproszenia do zgłaszania uwag dotyczących zgłoszenia zastrzeżeń nie może być oddelegowany do strony zgłaszającej. Komisja musi wykonywać swoje prawne zobowiązania wobec stron uczestniczących zgodnie z art. 13 ust. 2 rozporządzenia Komisji (WE) nr 802/2004⁽³⁾ (rozporządzenia wykonawczego). W dniu 29 kwietnia 2009 r. Komisja podjęła działania naprawcze i skierowała do SN pisemne zgłoszenie zastrzeżeń w wersji nieopatrzonej klauzulą poufności oraz uzupełniające pisemne zgłoszenie zastrzeżeń (zob. poniżej), dając w ten sposób możliwość przedstawienia uwag na piśmie do dnia 6 maja 2009 r.

Odpowiedź Lufthansy na pisemne zgłoszenie zastrzeżeń podniosła między innymi dwie kwestie proceduralne.

Po pierwsze, ujawniła różnice w interpretacji wyników badań rynkowych przez Lufthansę i Komisję. Okazało się bowiem, że różnice te częściowo wynikały z błędnej interpretacji odpowiedzi strony zgłaszającej. Niemniej jednak, niektóre różnice powstały, ponieważ ze względu na ich poufność Lufthansa nie otrzymała pełnego dostępu do niektórych odpowiedzi. W dniu 29 kwietnia 2009 r., po weryfikacji odpowiedzi, Komisja udzieliła Lufthansie dostępu do niepoufnych arkuszy Excel, w których zawarto podsumowanie wszystkich odpowiedzi.

Kolejna kwestia dotyczy oceny umowy o lotach łączonych zgodnie z art. 81 Traktatu WE przeprowadzonej przez Komisję w ramach części procedury koncentracji przedsiębiorstw. Lufthansa kwestionowała możliwość dokonania takiej analizy. W związku z tym pojawiło się pytanie, czy strony porozumienia o lotach łączonych, tzn. spółka zależna Lufthansy oraz SN, nie powinny złożyć wyjaśnień odnośnie do wyników badań Komisji. W celu uniknięcia różnic w prawie do obrony bezpośrednio zainteresowanych stron, w dniu 20 kwietnia 2009 r. Komisja przesłała wyciąg z pisemnego zgłoszenia zastrzeżeń dotyczący wstępnej oceny umowy o lotach łączonych zarówno do SN, jak i do Swiss (spółki zależnej Lufthansy), dając im możliwość przedstawienia uwag na piśmie⁽⁴⁾. Zarówno SN, jak i Swiss dostarczyły swoje odpowiedzi w wyznaczonym terminie.

⁽¹⁾ Dz.U. L 24 z 29.1.2004, s. 1.

⁽²⁾ Zgodnie z art. 6 ust. 1 lit. b) rozporządzenia w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw.

⁽³⁾ Dz.U. L 133 z 30.4.2004, s. 1.

⁽⁴⁾ Wyrok SPI z dnia 11 lipca 2007 r. w sprawie nr T-170/06, *Alrosa*.

W dniu 28 kwietnia 2009 r. Komisja skierowała do Lufthansy uzupełniające pisemne zgłoszenie zastrzeżeń dotyczące trasy Bruksela–Zurych. Następnego dnia Komisja udzieliła dostępu do akt. W dniu 5 maja 2009 r. strona zgłaszająca udzieliła odpowiedzi na uzupełniające pisemne zgłoszenie zastrzeżeń.

Na etapie procedury kontroli strona zgłaszająca i Komisja prowadziły rozmowy dotyczące środków zaradczych. Propozycja środków zaradczych przedłożona w dniu 16 kwietnia 2009 r. nie została uznana za odpowiednią, w związku z czym środków nie poddano badaniom rynkowym. W dniach 24 oraz 29 kwietnia 2009 r. Lufthansa przedłożyła dalsze pakiety środków zaradczych. Pakiet przedłożony w dniu 29 kwietnia został wstępnie przyjęty przez Komisję i poddany badaniu rynkowemu. Ostateczna wersja środków zaradczych (nie naruszająca istoty wersji z 29 kwietnia) została przedłożona przez Lufthansę w dniu 28 maja 2009 r.

Projekt decyzji

Projekt decyzji odbiega od pisemnego zgłoszenia zastrzeżeń w trzech aspektach. Po pierwsze, Komisja pozostawia nierozstrzygnięte, czy pasażerowie, dla których priorytetem jest czas podróży i pozostali pasażerowie należą do dwóch odrębnych rynków produktowych.

Ponadto Komisja nie widzi już potrzeby oceny zgodności umowy o lotach łączonych z art. 81 traktatu WE. Po trzecie, Komisja stwierdza, że problemy w zakresie konkurencji dotyczące trasy Bruksela–Berlin zostały rozwiązane podczas przeprowadzania kontroli łączenia przedsiębiorstw. W tym czasie przedsiębiorstwo EasyJet, będące konkurentem Lufthansy oraz SN, ogłosiło, że zwiększy liczbę lotów na trasie Bruksela–Berlin z jednego do dwóch dziennie, co pozwoli na podróż w obie strony w tym samym dniu. W przypadku pozostałych czterech tras projekt decyzji stanowi, że transakcja nie doprowadzi do znacznego utrudnienia skutecznej konkurencji, pod warunkiem wywiązania się strony zgłaszającej z przyjętych zobowiązań.

Strona zgłaszająca, strony uczestniczące ani osoby trzecie nie zgłosiły urzędnikowi przeprowadzającemu spotkanie wyjaśniające żadnych pytań ani uwag. W związku z tym i uwzględniając powyższe uwagi, stwierdzam, że w niniejszej sprawie prawo stron postępowania do złożenia wyjaśnień zostało zachowane.

Bruksela dnia 11 czerwca 2009 r.

Michael ALBERS
